СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 286. Джерзи Ситі, Н. Дж., пятниця, 9. грудня, 1927. VOL. XXXV. No. 286. Jersey City, N. J., Friday, December 9, 1927. THREE CENTS.

СЕНАТ НЕ ПРИНЯВ У СЕНАТОРИ СМИТА

ВІДОСЛАНО ЙОГО СПРАВУ ДО РОЗСЛІДУ КОМІТЕТОВИ.

ВАШИНГТОН, 7. грудня. — Сенат рішив нині 50 голосами проти 32 відмовити місця в сенаті Френкови Смитови, сенаторови з Илинойс, та переказав його справу комітетови для розслідження. Сенаторови Смитови признано право виступити після розсліду сенату в своїй обороні.

Опісля приступлено до справи сенатор Вера з Пенсилвенії. Рішенє сенату в сій справі ще не запало, але буде воно відай подібне до рішення справи Смита.

ГЮЗ ТЕЖ ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ВІД КАНДИДАТУРИ НА УРЯД ПРЕЗИДЕНТА.

КОМІТЕТ ПАРТІЇ ВИБИРАЄ КАНЗАС СИТІ ДЛЯ КОНВЕНЦІЇ.

ВАШИНГТОН, 7. грудня. — Чарлз Еванс Гюз, котрого вважали одним з найповажніших кандидатів на номінацію кандидатом републиканської партії на уряд президента Злучених Держав, заявив нині рішучо, що він не думає кандидувати.

Збори краєвого комітету републиканської партії рішили відбути партійну конвенцію, що має іменувати кандидата на уряд президента в місті Канзас Сити. Конвенція почнеться дня 12. червня.

УРЯД ПРЕДКЛАДАЄ БУДЖЕТ.

УРЯД ПЛЯНУЄ ЗНИЖИТИ ПОДАТОК О 225 МІЛІОНІВ.

ВАШИНГТОН, 7. грудня. — Президент Кулидж предложив конгресови проект буджету на фіскальний рік, що скінчиться 30. червня 1929 року.

Буджет сей установляє видатки краю на 4 біліони 258 міліонів долярів. Податок малоби ся знижити о 225 міліонів дорів.

У своїм листі, доданім до буджету, президент звертає увагу на потребу ощадностей.

БУРІ НА ЦЕНТРАЛЬНІМ ЗАХОДІ.

КАНЗАС СИТІ, МЕЗУРЕ, 7. грудня. — Цілу західну частину середної полоси Злучених Держав захопила нині сильна вітруга зі сніжницею. В стейті Монтані температура понизилася до 35 степенів понизше зера.

Як видно з донесень з ріжних сторін, від бурі згинуло 7 людей.

СМЕРТЬ ВІД ДЕРЕВНОГО АЛЬКОГОЛЮ.

НЮ ЙОРК, 7. грудня. — Минувшого понеділка померла тут у домі своєї тітки панка Катерина Грей Мекдоналд. Якраз перед смертю поскаржилася вона своїй тітці на страшний біль голови, і тітка візвала лікаря, але заки сей прибув, дівчина вже була нежива.

Тітка заклопоталася немало, як донести про смерть дівчини нареченому С. Пейтонови Слекингерови. Заким вона рішилася на спосіб, їй донесено, що Слекингер помер у вівторок в своїм мешканню серед признак затроєння. Мешкаючий з ним товариш заявив, що він дізнався, що Слекингер лежить хорий у готели та що він спровадив його домів, де він і помер.

Міське бюро здоровля розвело сейчас слідство над обома случаями. Показалося, що панна Мекдоналд говорила своїй тітці, що вона не добачує добре. На розпити слідчого урядника тітка подала далі, що дівчина була зі своїм нареченим на запрошеній забаві в Болтиморі, у домі якогось Мерфі. Коли уряд віднісся до Болтимора, показалося, що жена сього Мерфі теж померла в день після забави. Уряд не мав тепер великого сумніву, що причиною смерти був деревляний алькоголь, якого хазяїн забави дав напитися своїм гостям.

НЕБУВАЛИЙ ІНСТРУМЕНТ.

НЮ ЙОРК, 7. грудня. — др. С. К. Кенет Міс, директор наукових розслідів підприємства Істмена, предложив зборам Американського Товариства Механічних Інжинерів звіт про свій незвичайно цікавий винахід, який дозволяє йому знимати фотографії та мірити електричну силу, яку зі себе видає людське серце.

Винаходчик каже, що його винахід буде мати велике значіння для науки про лічення серцевих недуг.

КАМПАНІЯ ЗА ЗАКОНОМ ПРО ПЕНСІЇ НА СТАРІ ЛІТА.

НЮ ЙОРК, 7. грудня. — У льокали юнії жіночих кравців відбулася нині конференція в справі пенсії на старі роки. Сю конференцію скликали ріжні робітничі й запомогові організації сього стейту. На неї зявилося богато делегатів, які разом мали представляти понад міліон зорганізованих людей.

Конвенція постановила, що громадянство повинно почати кампанію за заведенням законів про встановлення пенсій на старі роки. Вибрано комітет, який має розслідити питання на стільки, щоби можна поставити перед стейтові законодатні тіла проекти відповідних законів.

ЧАСОПИС ЛЄ ЖУРНАЛЬ ОГОЛОСИВ ПЕРЕДСМЕРТНИЙ ЛИСТ КОРОЛЯ ФЕРДИНАНДА.

ПАРИЖ, 6. грудня. — Французький часопис Лє Журналь оголосив передсмертний лист короля фердинанда до премієра Йона Братіяну у якім умираючий король просив Братіяну привернути принцови Карлови усі права до наслідства на румунськім престолі. Сей лист, писаний у Синайя в місяці липні. Згаданий лист є фотографією оригінального листа, який Мануйлеску, бувший віцеміністер фінансів, предложив судови на своїм недавнім процесі у Букарешті.

Покійний премієр Братіяну мав заявити, що він сам ніколи не бачив сього листа. Згаданий паризький часопис твердить, що провідник Народно-Хліборобської Партії Маню заявив, що лист є оригінальний, хоч инші політики не вірять в його автентичність.

В МОНТРЕАЛІ ЗЛОВИЛИ ПИТСБУРСЬКОГО БАНДИТА.

МОНТРЕАЛ. — Тутешня поліція повідомила повітові власти Алегени про заарештування Станлія Бодзиковського, якого підозрівають, що є членом групи бандитів, які розбили динамітом опанцирований моторовий віз і забрали 102 тисячі долярів. Питсбургські власти приготовляють кроки до перевезення Бодзиковського з Канади до Америки.

ДЕМОНСТРАЦІЯ ПРОТИ КРУПСЬКОЇ.

МОСКВА. — Виступлення Крупської, жінки М. Леніна, підчас торжественного зібрання жіночого відділу у московськім Великім театрі викликало велику демонстрацію проти неї а рівночасно й великий скандал. Коли Крупська виступила на трибуну, привитано її криком і свистом і мимо рішучого протесту приневолено її до уступлення з трибуни.

АРЕШТУВАННЯ СОВІТСЬКОГО ШПІОНА В ШВЕЦІЇ.

СТОКГОЛЬМ, 6. грудня. — Арештовано тут резервового офіцира шведської фльоти ляйтнанта Г. Норберга, як совітського шпіона. Йому закидують, що продав совітському посольству військові тайни.

Норберг мав продати тайни, дотикаючі укріплень шведського побережжа й фльоти, одначе одержав за се лише $300.

РОЗВИТОК ПІВНІЧНОЇ МАНІТОБИ.

Справа розвою копальняної околиці Флін-Флон в північній Манітобі поступає швидко вперед. Правительство в Оттаві згодилося на видання розпорядження, яким дає на винайм на 50 літ Водопади Білого Болота на ріці Нелсон і увільнене на 20 літ від оплат копальні Флін-Флон. Роботи має провадити нюйорська фірма Гвітні. Безпроволочно має бути виданий контракт на будову залізниці.

НІМЕЦЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ГОЛОСУЄ ЗА ВИСКАЗОМ ДОВІРЯ ДЛЯ КАБІНЕТУ МАРКСА.

БЕРЛІН, 6. грудня. — Райхстаг, тобто німецький парлямент, відкинув 229 голосами проти 192 голосів опозиції внесок, висказуючий недовіря кабінетови канцлера Маркса. За внеском, висказуючим недовіря кабінетови, голосували соціялісти, комуністи й демократи.

СОВІТСЬКИЙ СОЮЗ БУДУЄ КАНАЛ ДОВГИЙ 290 КІЛЬОМЕТРІВ.

МОСКВА. — З Ростова над Доном доносять, що там докінчують роботу над проведенням більшого надводнюючого каналу, що має заосмотрювати у воду величезну Амматчурську долину, яка, хоч має урожайну землю, представляє під теперішню пору велику пустиню. Згаданий канал буде 290 кільометрів довгий.

НОВИЙ ЗЕМЛЕТРУС В ЯЛТІ И СПЕКА У КРИМІ.

МОСКВА. — В Ялті далися чути 4 потрясення землі. По тім землетрусі появилися на многих стінах домів нові розколини. В часі землетрусу населення повибігало з домів на улиці.

У Севастополі панує велика спека, а також часті бурі. Число недужих, що шукають тут порятунку, збільшається.

НОВИЙ СПОСІБ КРАЩИЙ ЗА СВІТЛО РЕНТГЕНА.

Німецький лікар, специяліст від внутрішніх недуг, знайшов новий спосіб досліджування внутрішнього стану людського организму. Щоби довідатися, які хиби чи недуги має шлунок, видумали малесенький фотографічний апарат з електричним світлом, який будуть вводити в шлунок через рот і фотографувати його.

У КАНАДІ ХОТЯТЬ СТВОРИТИ ДЕСЯТУ ПРОВІНЦІЮ.

Канада буде здається мати нову десяту провінцію, коли увінчається успіхом рух, започаткований бувшим мейором Піс Риверу, Алта, Чарлсом Фредериком. У своїх часописах в Піс Ривер та Гренд Прейрі виступив він під своїм іменем зі статтею, в якій пропонує, щоби околиця Піс Риверу відлучилася від провінцій Алберти та Брітіш Колюмбії й з неї створено нову провінцію Піс Риверу. Нова провінція мала-б включати усю долину Піс Риверу включно з областею Малого Озера Невільників і мала-б сягати до берегів Тихого океану так, що до неї належалоб і місто Принс Руперт.

ІМІГРАНТКА В ВІННІПЕГУ ХОТІЛА ОТРУЇТИСЯ.

Анна Сакалюк, імігрантка в Вінніпегу, що три місяці тому приїхала з Галичини, попала в розпуку через неспромогу найти роботу й напилася йодини. Її забрано завчасу до шпиталю, де лікарі запевнили, що їй дасться вратувати життя.

УРЯДОВИЙ ОРГАН АВСТРІЙСЬКОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА ЗА ПЕРЕНЕСЕННЯМ ОСІДКУ ЛІГИ ДО ВІДНЯ.

ВІДЕНЬ, 6. грудня. — Перший раз від хвилі, коли піднесено справу перенесення осідку Ліги Націй з Женеви до Відня, забрав теж голос у тій справі орган австрійського правительства „Найгкайте Вельтблят". Є се орган австрійської соціял-демократичної партії, яка є тепер при владі в Австрії. Сей часопис попирає справу перенесення на стало осідку Ліги до Відня й висказуючи з тої причини велику радість правительства, заявляє, що правительство доложить усіх старань, щоби улекшити Лідзі осісти на стало у Відні.

РЕМСЕЯ МЕК ДОНАЛЬДА ВИБРАНО ЗНОВА ГОЛОВОЮ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ.

ЛОНДОН, 6. грудня. — На нинішнім засіданню членів парляментарної групи робітничої партії вибрано знова одноголосно Ремсея Мек Дональда провідником партії й головою парляментарної групи робітничої партії.

Дж. Р. Клайнса, широко звісного робітничого провідника, вибрано заступником провідника партії.

ВШЕХПОЛЯКИ В ПІДЗЕМЕЛЛЮ.

Коли президентом Польщі був вшехпольський манекін Войцеховскі а біля нього Вітос, Сікорскі, Шептицкі й їм подібна голота, то вшехполякам жилося инакше. Та часи змінилися. Польський Дон-Кіхот Пілсудський нагнав Войцеховського й його зграю в дубину, захопив власть у свої руки і окружився своїми гольтіпаками й від того часу вшехполякам зачало рватися. Тепер дійшло вже до того, що вшехполяки починають працювати в підземеллю, а першим доказом сього є летючка, видана ними в справі убитого мабуть Пілсудчиками ген. Загурського. Недавно тому дир. львівської поліції Райнлендер зависив навіть діяльність вшехпольської організації „Обозу Вєлькей Польскі", мотивуючи свій поступок тим, що „організація О. В. П. згля́дно її члени і визначнійші діячі розвивають діяльність, яка шкодить польській державі". Ну, ну! Може й ще доживемо часів, де всяких Ґломбінських, Ґрабських і иншу вшехпольську голоту буде поліція замикати по тюрмах і бити, що аж дранте буде летіти — так по санаційному. А може вшехполяки і до саботажів візьмуться?

КАЖУТЬ, ЩО ПІЛСУДЧИКИ ЗАМОРДУВАЛИ ГЕНЕРАЛА ЗАГУРСЬКОГО.

Між Поляками несеться чутка, що польські старшини прихильники Пілсудського замордували свого політичного противника генерала Загурського, а трупа його вкинули до Висли. Недавно виловлено з Висли під Варшавою трупа без голови й ніг, це мавби бути Загурскі.

ПІЛСУДСЬКИЙ ВИЇХАВ ДО ЖЕНЕВИ

БУДЕ БРАТИ УЧАСТЬ У ПОЛАГОДІ ПОЛЬСЬКО-ЛИТОВСЬКОГО КОНФЛІКТУ.

ВАРШАВА, 7. грудня. — Маршал Пілсудський виїхав, в товаристві свого адютанта Беска, до Женеви. Він не візьме участи в засіданнях Ліги Націй, лише буде кермувати полагодою конфлікту з Литвою зі свого готелю. Депеші з Женеви подають, що вигляди на полагоду польсько-литовського конфлікту є як найлучші й тому присутність маршала Пілсудського не є там потрібна.

Думають однак, що диктатор Пілсудський хоче бути присутний при полагоді конфлікту й підписанню угоди, щоби вернути до краю як „Спаситель Польщі" й тим чином скріпити ще свої претенсії до виключної диктатури над Польщею.

ЛИТВА Й ПОЛЬЩА ОБЖАЛОВУЮТЬ СЕБЕ ВЗАЇМНО ПЕРЕД ЛІГОЮ НАЦІЙ

ГОДЯТЬСЯ ТАКОЖ ВІДНОВИТИ ПОЧТОВУ И ТЕЛЕГРАФІЧНУ КОМУНІКАЦІЮ.

ЖЕНЕВА, 7. падолиста. — На вівтірковім засіданню Ліги Націй Польща й Литва взаїмно себе обжаловували, що кожна з них загрожує миром над Балтийським морем. Рада Ліги Націй назначила д-ра фон Бльокланда, голяндського міністра заграничних справ, звітодавцем, що має розглянути литовсько-польський спір і придумати спосіб на їх помирення.

Литовський премієр Вальдемарас обжаловував Польщу, що обставини, які істнують на польсько-литовським кордоні, загрожують мирови в Східній Европі. Зноваж польський міністер заграничних справ Залеський заявив, що „воєнний стан", який Литва удержує проти Польщі, загрожує саме мирови в Европі.

Вальдемарас згадав також про розмову управителя польської телеграфічної агенції з Пілсудським, який жалувався перед згаданим управителем, що не міг цілу ніч спати, бо роздумував над тим, чи змобілізувати польську армію проти Литви. Вкінці Польща й Литва згодилися відновити телеграфічну й почтову комунікацію й отворити для Польщі переїзд до Мемелю. Се закінчить стан воєнний між обома спорячими сторонами, однак не у такий спосіб, як собі сього бажають великі держави.

СОВІТИ НЕ ВІДНОВЛЯТЬ ДИПЛЬОМАТИЧНИХ ВЗАЄМИН З БРИТАНІЄЮ ПЕРЕД НОВИМИ ВИБОРАМИ.

НА ЛІТВІНОВА ВПЛИНУЛА ТРЕТА СТОРОНА, ЩОБИ БАЧИВСЯ З ЧЕМБЕРЛЕЙНОМ. ГРОЗА ВІЙНИ МІЖ ПОЛЬЩЕЮ І ЛИТВОЮ.

БЕРЛІН, 7. грудня. — Кореспондент американського часопису говорив тут з одним членом совітської делегації, що вернула з Женеви. Згаданий дипльомат, товариш Літвінова, заявив йому, що Совітський Союз не відновить дипльоматичних взаємин з Великою Британією перед новими виборами в Англії. Колиб Совітський Союз се зробив, його вороги толкувалиби се як оправдання політики англійського консервативного уряду. Він заперечив теж, що ініціятива до спіткання совітського делегата з Чемберлейном вийшла зі сторони Совітського Союза. Перед виїздом совітської делегації до Женеви, третя сторона повідомила совітське правительство, що англійське правительство хотілоби, щоб його делегат мав розмову з совітським делегатом у Женеві. Через те, що Літвінов є лише віцеміністром, а Чемберлейн міністром, треба було Літвінову піти першому до Чемберлейна.

Літвінов має бути вдоволений зі своєї поїздки до Женеви. Він сказав, що переконався, що Англії не повелося створити протисовітського бльоку.

Конференція для роззброєнь мала виказати, що ніяка держава не хоче роззброїтись. Совітський Союз підписав умову про заборону уживання у війні бактерій і газу й опісля затвердить сю умову.

Що до польсько-литовського конфлікту, то він грозить певною війною, коли Лідзі Націй не удасться погодити спорячі сторони. Нема однак ніяких виглядів, щоби удалося погодити Литву з Польщею, бо ніяка зі спорячих сторін не є склонною до уступок у справі Виленщини.

АНГЛІЙСЬКИЙ СУД БУДЕ СУДИТИ ДВОХ ШПІОНІВ.

ОБЖАЛУВАНІ СТАРАЛИСЯ ПРО ІНФОРМАЦІЇ ВІДНОСНО БРИТІЙСЬКОЇ АРМІЇ, А ГОЛОВНО ВОЗДУШНИХ СИЛ.

ЛОНДОН, 7. грудня. — Перед головним англійським кримінальним судом стане небаром двох людей, обжалованих о шпіонажу в користь одної з заграничних держав. Обжалуваними о шпіонажу є Джордж Ганзен, Німець і Вилфрид Франсис Мек Карті, американський Айриш.

Обох арештованих обжаловують, що старалися зібрати інформації, дотикаючі бритійської армії, а головно бритійських воздушних сил. При першім пересхуханню підозрівали їх, що вони збирали ті інформації для Совітського Союза, тепер однак судові власти змінили свій погляд на ту справу й уважають, що були вони шпіонами не Совітського Союза, але иншої держави.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918

SUBSCRIPTION RATES; Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодинoке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н Союза: 1838 Montgomery
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НЕНАЧЕ В РАЮ

Промова президента Кулиджа, яку він виголосив при відчиненню 70-ої сесії Конґресу, нагадує в многім казки з Тисяч і Одної Ночі, в яких подибуємо описи медом і вином текучих вимріяних країн. Президент заявив на початку своєї бесіди таке: „У нас мир і тишина. Вся земля наша благоденствує так як ніколи досі. Заробітня платня найвища, безробіття нема". Цілком так як в нашого безсмертнього Котляревського, який співав „де мир і тишина, щасливі там люде, блаженна сторона".

Мову президента попередили ще ріжні статистичні дані секретара скарбу Меллона і секретара торговлі Меллона. Бо й ті два американські міліонери підносили недавно тому кебуваний американський добробут, який вони заключають з того, що цвитуть асекураційні компанії та банки, та що люде зїдають більше мяса, що більше телефонують і т. п. Виходило би, що той добробут, який опертий на статистиці, повинен би в практиці кождий з нас відчувати на своїй шкірі. Та на ділі воно не так. Кождий з нас відчуває якраз противне. Бо чим далі, тим тіснійше стає жити. Правда, що заробітня платня в Америці на перший погляд висока, особливо, коли її рівнати з заробітками европейського робітника. Та платня навіть тепер більша, як колинебудь передше. Але з тої платні годі судити про загальний добробут. А пізнати те по иншій статистиці, про яку представники уряду чогось не згадують. Бо того добробуту, про який говорити президент, а про який пишуть Меллон і Гувер, не заперечує рівнож і економіст Ірвинґ Фішер, що є професором економії на Єльськім університеті. Він тільки каже, що весь той добробут, яким ми так чванимося в Америці, спочиває головно в руках горстки людей. Бо мимо високої заробітної плати в Америці, аж 90 міліонів мешканців не заробляє більше як 510 долярів річно на особу. А в тій сумі маємо ще 76 міліонів мешканців, які не заробляють більше як 460 долярів на особу. Виходить отже з того, що яких 90 міліонів мешканців Злучених Держав не заробляє навіть стільки, скільки треба на звичайний прожиток, не маючи змоги робити ощадностей чи забезпечувати себе на старість, хоробу чи смерть. А коли мимо цего многі з тих людей дещо складають та обезпечують себе, то роблять це зі шкодою для свого власного здоровля та виховання своїх дітей.

У всіх урядових статистиках не береться під розвагу тих умов, серед яких доводиться тут працювати. Не береться під увагу безробіття, яке зїдає дуже часто все, що робітник зможе заощадити, ні тої дорожнечі, супроти якої робітник безрадний, бо нею дириґують саме ті, яких добробут збільшується і для яких Америка є властивим раем. А з ними великі капіталісти, а не та робітнича маса, до якої належить зачислити фізичних і умових робітників і дрібних купців та промисловців.

ПРО ДИВНІ ПРИГОДИ В. В. ШУЛЬҐІНА ТА ЙОГО КНИЖКИ „ТРІ СТОЛІЦИ".

(Оріґінальна статтяя для „Свободи").

(Докінчення).

Оповідає він в цій статі, що еще в 1923 р. зявився у нього в Берліні панок, що називав себе Александром Александровичем **Федоровим.** Пізнійше виявилося, що він зветься властиво **А. А. Якушев.** Той Федоров заявив в присутности Шульґіна і еще трьох Москалів прихильників вел. князя Николи Николаєвича, що в Рад. Союзі розвивається дуже сильна протирадянська орґанізація та дав до зрозуміння, що власне він стоїть на її чолі. Він таки й запропонував Шульґінови щоби приїхав на місце і сам переконався о правді його слів. „Розуміється — казав він — що ми не можемо вам ручити за абсолютну безпечність, але можемо ручити вам за безпеченьство зглядне".

З чотирох осіб, що були при тім — одна з них заявила відразу, що цей Федоров є провокатором, але прочі — повірили йому. Колиж до Шульґіна дійшли вісти про його сина, що десь має укриватись в Росії — він приняв остаточно зроблене йому предложенне і через естонську границю дістався до Радянського Союза. Там він зійшовся не лиш з Якушевим але еще з иншими 19 людьми, що належали до орґанізації, яка себе звала „трестом". Поміж ними був і другий голова її — Оскар Оттович **Опперпут** та одна жінка **Марія В. Захарченко.**

Уже по повороті Шульґіна за границю довідався він, що межи Якушевим і Опперпутом прийшло до великого роздору і що серед розгару його Опперпут цілком несподівано признався Марії Захарченковій, що він еще від р. 1921 позістає на службі „ҐПУ", що такимже аґентом є і Якушев, і що остаточно цілий той „трест" є властиво відділом ҐПУ („ґосударственного політіческого управленія").

Опперпут оповів далі, що він є інжиніром та спеціялістом транспорту водою, що був на службі у большевиків власне яко інжинір, але через збіг ріжних обставин попав між аґентів ҐПУ.

Опперпут предложив отже Захарченковій, щоби разом з ним утекла за границю, на що вона згодилася. Утеча повелася щасливо а Опперпут почав писати за границею про свої зносини з большевиками.

По якімсь часі вони однак оголосили в своїх часописях, що так він як і Марія Захарченко знову дісталися на большевицьку територію, де однакож чекісти їх пізнали і підчас погоні убили.

В своїх розмовах з Якушевим і Опперпутом ще підчас побуту в Радянськім Союзі приняв Шульґін на себе обовязок звести разом орґанізацію „треста" з чорносотенним а радше монархістичним ґенералом Вранґлем. Є отже дуже можливим, що большевики лише тому дозволили (бож преці мали його в своїх руках!) Шульґінови назад виїхати за границю, що мали надію дістати при його помочи ґенерала Вранґля. А цей бувби для них важнійшою добичею — як Шульґін.

Однакож хитрий Вранґель перенюхав письмо носом і рішучо відмовився вступати в якінебудь зносини з „трестом".

Шульґін впрочім признав у своїм вияснению в „Россіи" виразно, що як з усього виходить, то його знакомі „трестовці" переслали рукопись його „Трьох століц" до перегляду в Москву.

Тепер — після Шульґіна — позістає великим питанием — чи Опперпута дійсно убито, або чи він позістає в Радянськім Союзі далі на службі ҐПУ. Можливо, що він сидить навіть в тюрмі.

Шульґін уважає, що більшу правдоподібність має за собою думка про смерть лише Марії Захарченко, а що Опперпут стоїть далі на службі в ҐПУ (ґосударственном політіческом управленії). Що до Якушева — то цей зник десь без всякого сліду.

—o—

Ось які пригоди пережив чорносотенець і україножер В. В. Шульґін. А треба зазначити, що на слід свого сина він таки не попав. У всякому разі може він говорити про велике щастє, що не наложив головою. Написана ним книжка „Трі століци" стає в наслідок розоблачення цілої справи очевидно еще інтереснійшою.

При тій нагоді позволимо собі зробити еще кілька заміток на тему теперішньої сварки поміж большевиками.

Було вже згори до передвидження, що абсолютна єдність поміж ними не дасться довго вдержати. Такої сталої єдности еще взагалі нігде не було. І між ними мусіло отже прийти до распрі. Причиною того є з одного боку боротьба о власть в партії поміж Троцьким а Сталіном, а з другого боку — також і ріжниці в поглядах на дальше веденне большевицької політики. Троцький, людина „еврейського умосложенія", має менше почуття дійсности і менше зрозуміння для потреби болів російської людности як Сталін, котрий хотя також не є з роду Москалем (є він Грузином), то все таки не є Жидом і для тої людности має більше зрозуміння і... серця. Тому він і наближується більше до мужика та до його потреб, як Троцький і його близші товариші — майже самі Євреї. Тут ріжниця світоглядів грає величезну ролю.

Заходилоби питання, що булоби для нас, Українців, кориснійшим: побіда Сталіна — чи Троцького?

Покищо — побідив Сталін — і це для нас кориснійше, бо Троцький не має взагалі зрозуміння для національного питання і еще довго перед світовою війною ставлявся гордо до Українців, наколи Ленін був під цим оглядом далеко більше вирозумілий. За ним пішов і Сталін.

При тім треба мати нам на увазі таке, що колиби дійшло до братньої боротьби між тими обома таборами — Троцьким і Сталіном — то будьмо певні, що Пілсудскі скориставби з того і помаширувавби на Київ.

А мріяти про українську державу під покровом Поляків — це дитинство, котрим переняти був, на жаль, покійний Петлюра. Тепер є тим захоплені Петлюрівці в роді Андрюші Левіцького та Сальського, котрі мов би то не бачили, як Поляки поступають собі з тими шістьма міліонами нашого народа, що попали у їх лабети. Але ні — вони це бачать, але свідомо повнять добре платну хрунівську службу та ослаблюють цим силу нашого національного відпору.

В нашім інтересі є, щоби бодай ще яких 10 літ був мир і ми могли за той час відповідно приготовитись і зорґанізуватись по обох боках Збруча. А що це не може статися без відповідної помочи з боку наших братів і сестер в Америці — це вони — думаю — і самі добре знають.

Павло Свій.

ЯК ОРҐАНІЗУЮТЬ ПОМІЧ ДЛЯ ПОТЕРПІВШИХ ВІД ПОВЕНИ.

Комітет допомоги Народному Домови в Заболотові і запомогове товариство „Снятин" скликують **ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ** згаданого повіту для допомоги потерпівшим від повені в Снятинщині, Західна Україна. Збори відбудуться в **неділю, 11. грудня** о 2-ій годині пополудни в Укр. Нар. Домі, 217-19 Е. 6-та ул. **Ню Йорк.** Розкажіть про це свойому знакомому і проситься Вас прийти на час.

286 **Комітет.**

ВАЖНЕ ДЛЯ ВП. ПП. СЕКРЕТАРІВ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА.

Сим повідомляється Вп. пп. Секретарів відділів У. Н. Союза, що висилка календарів на рік 1928 для членів У. Н. Союза вже розпочалася і що вже вислано календарі на адреси пп. Секретарів для слідуючих відділів:

Вислано почтою 8. грудня: Від. 217 (2 п.), 229, 239, 254, 265, 270, 282, 283, 288, 296, 300 (2 п.), 304, 319, 330, 331, 333, 342, 357, 362, 370, 380, 381, 384, 372, 373.

Котрий би зі згаданих відділів не дістав з якоїсь причини посилки до 10 днів від дня висилання календарів, нехай повідомить Адміністрацію Свободи.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ. Бр. св. Володимира, від. 65, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що дуже важний мітінґ братський відбудеться сейчас по Сл. Божій в неділю, дня 11. грудня, в гали шкільній. Кождий член дістане календар У. Н. С. на рік 1928, за котрий має зложити 30 ц. Всі члени мусять вирівнати всі свої довги, щоби не переносити таких на слідуючий рік. Котрий член не вирівнає своїх довгів не буде мати права голосовання на вибір уряду на річнім мітінґу. Кождий член обовязаний зложити свою, як найбільшу жертву на Сиротинець, Приют при У. Н. Союзі. — Яків Красновський, голова, Василь Левчик, секр.

ФАРЕЛ, ПА. Бр. св. Петра і Павла, від. 285, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів і членкинь, що річний мітінґ відбудеться дня 11-го грудня, в год. 2-ій пополудни. Кождий член має прийти на сей мітінґ, бо буде вибір уряду на рік 1928. Не явившийся член буде караний після ухвали. Будемо принимати нових членів без вступної оплати, тому проситься членів привести своїх кревних і знакомих, котрі ще не є членами, а колись вони вам подякують за се. — Павло Коник, предс.; Микола Забич, кас.; Василь Федорчик, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Укр. Зап. Тов. „Дністер" повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, дня 10. грудня в Укр. Нар. Домі, 217-219 Е. 6-та ул., Ню Йорк, в салі число 1, перший поверх. Усі члени повинни явитись на сей мітінґ, бо є важні справи до полагодження. Довгуючих членів проситься прийти і вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Михайло Олексів, рек. секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. Сестр. Пр. Діви Марії, від. 322, повідомляє своїх членкинь, що річний мітінґ відбудеться в неділю, дня 11. грудня, о годині 6-тій вечером, в гали церковній на Мортон ул. Будемо принимати нових членкинь без вступного. — Анна Дуфлав, предс.; Марцеля Калакура, кас.; Й. Карач, фін. секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. Тов. Мир, від. 368, повідомляє всіх своїх членів, що річний мітінґ відбудеться дня 11-го грудня, в неділю, о год. 1-ій попол. на Трініти Гол. Буде вибір урядників на 1928 рік. Довгуючих членів напоминається, щоб вирівнали свої залеглости, щоби не перетягати довгу з року на рік. Не явившийся член заплатить кари 50 ц., а урядник 1 дол. Ю. Габрик, предс.; К. Ходоровський, кас.; І. Пригода, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. Дмитра Вітовського, від. 375, повідомляє своїх членів, що річний мітінґ відбудеться в неділю, дня 11. грудня, в Січовім Домі, 717 N. Franklin St., точно зараз по Сл. Божій. Проситься всіх членів прибути на сей мітінґ, бо будуть важні справи до полагодження. Буде справозданне за цілий час від заснования сего відділу і вибір уряду на рік 1928. Не присутний член чи членкиня підлягає карі 1 дол. а урядник 2 дол. Будемо принимати без вступного, тому нехай користають з нагоди ті, котрі ще не є членами У. Н. С. і Товариства. — І. Найда, предс.; Текля Паращак, кас.; М. Бойко, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. св. Юрія, від. 379, взиває усіх членів прибути на мітінґ зараз по Сл. Божій. Кождий член дістане календар на рік 1928, бо наш відділ уже отримав. — В. Пилипів, секр.

В. Будзиновський.

НА ДВА БОКИ.

(Історична повість).

(2)

— До мене письмо ясновельможного? То чомуж ви зараз, коли тільки увійшов до вас, не передали мені. Може то яке нагле діло...

— Або ви дали мені подумати про се? — полковник відповів, подаючи підстарості листа.

— Над адресою стоїть „дуже пильне!" — Чаплінські сказав з докором. — Ви держите так довго на столі, й не згадуючи, що до мене є щось таке.

Чаплінські став читати. В міру, як доходив до кінця, його лице щораз більше продовжувалося. Скінчивши, верг листом об стіл і важко сопучи сів на кріслі.

— Та бестія, той хитрий лис таки справді мусів бути у гетьмана! — крикнув. — Нанінащо мої заходи.

— Яка бестія?

— А той ваш сотник. Його шурин, Яким Сомко сказав мені, що знає, куди сотник повіявся, але не виключене, що поїхав до Бродів, до ясновельможного. З сего листа виходить, що він справді був там і знов гетьмана підійшов.

— Хмельницький в Бродах? — Кричевський крикнув здивований — Таке стоїть в листі?

— В листі не стоїть, але з листа таке виходить. Ясновельможний не писавби так, як би не бачився і не говорив з самим Хмельницьким.

— Щож він пише?

— Прочитайте самі, бо там є закінчення сего, про що я з вами балакав.

Кричевський взяв листа і став читати.

„До Підстарости Чигиринського, Чаплінського! Дозвіл відоймити Суботівку від сотника Хмельницького відкликую. Що такий дозвіл був, держати в тайні. З самим Хмельницьким жити в згоді, як з найліпшим приятелем! Конецпольскі, гетьман, староста і прочая".

— Приказ ясний, — Кричевський замітив, віддаючи листа. — Пан каже, слуга мусить... Суботівку лишите Хмельницькому.

— Ще й жити з ним в згоді мушу, як з найліпшим приятелем, — Чаплінські додав жалісно. — Пес з котом в найліпшій згоді. Дайте його сюди! Нехай того вашого сотника обійму і вицілую. Бо пан каже, слуга мусить.

— Юдиними цілунками? — Кричевський сміявся.

— Коли не можна инакше, то й так мусить бути. Слуга мусить, бо так пан каже.

— Про вовка помовка! — Кричевський крикнув регочучи. — Неначе на вашу просьбу з неба впав. Маєте найліпшу нагоду. Гляньте крізь вікно!

Чаплінські й собі приступив до вікна, та на вулици побачив Богдана й Сомка. Оба стояли перед ворітьми Кричевського і балакали.

— Се справді Хмельницький, — Чаплінські крикнув. — Як то може бути, що він своїм поворотом так мене заскочив? Я нічого не знаю про се, що він вернув.

— Або він обовязаний мельдувати вам свій відїзд і приїзд? Ви його полковник?

— Не потребую його мельдунку. Наміряючи заїхати його, я цілий Суботів, всі дороги і стежки до Суботова обставив моїми звідунами. Я перед хвилею балакав з їх отаманом Дачевським. Але Дачевські нічого не сказав мені про поворот сотника.

— Може сотник дома ще цілком не був. Може він просто з дороги до мене?

— Хиба так. Тепер я на приказ ясновельможного мушу грати комедію його великого приятеля!

— Дарма! Але я гадаю, що вам не тяжко грати таку комедію. У вас таке не новина.

Сомко поїхав далі, Богдан вїхав в подвіря Кричевського і по хвили увійшов у комнату. Полковник привитав його коротко і сухо по жовнярськи, Чаплінські неначе брата, котрого побачив по довгій розлуці.

— Ви, пане сотнику, з дороги просто сюди, не поступаючи до власної хати? — Чаплінські спитав.

— Я сюди просто з моєї хати, — Богдан відповів.

— Колиж ви приїхали? Ми нічого не чули про ваш поворот. Якими шляхами вернули, що ніхто не бачив вас?

— Я що лиш приїхав. Я тільки вмився, переодягся і зараз сюди, бо я їздив в службі. Загаявсь, отже рапорту не відклав до завтра.

— Добре, що ви вже назад, бо без вас у Аврумка нема чого сидіти. І мід не мід, і вино не вино. І розмова не йде і пісня не лунає... Але ви до пана полковника зі службовим рапортом. Не жду, аж пан полковник самі попросять мене вийти. Іду сам. Гадаю, що відси підете просто до Аврумка. Дожидати вас там? Ви мабуть привезли якісь цікаві новини...

— Радаб душа до раю, але нині до Аврумка не прийду. Мій шурин Яким дожидає мене у попа.

— То може, побалакавши з ним у попа, прийдете разом з ним?

— Може, але не обіцюю, — Богдан відповів, щоби його скорше спекатися.

Чаплінські вийшов. Кричевський зачинив за ним двері на гачок і пішов з Богданом до другої комнати.

— Ти щось дуже забарився, — розмову зачав Кричевський. — Куди тебе носило? Гетьман гадав, що ти вже давно вернув. Не діждавшися мого гінця з рапортом про тебе, прислав свого.

— Що ти вже знаєш від Якима?

— Яким розказав мені тільки про те, що ти робив, ідучи за бажанням короля і виконуючи потайний приказ гетьмана. Сказав мені, з котрими Запорожцями ти балакав, підмовляючи їх до партизантської війни з Татарами й Турками, котра довела би до війни з Туреччиною і з Кримом.

— Про нашу гостину у перекопського бея не говорив нічого?

— Не згадав ні словечком. Сказав, що на Запорожу ти йому згубився. Що ти поїхав кудись сам на одну днину, але до него не вернув. Він дожидав тебе три дни. Довше не міг, отже вернув сам до Чигирина, щоби мені сказати се. Я догадався, що ти, не маючи способу спекатися його, попросту втік від него і сам поїхав до Тугая.

— Він збрехав. Як був у Тугая разом з ним. Тобі він не сказав сего, бо не знає, що й ти наш товариш в заговорі проти Польщі.

— То дуже добре, що він сего не знає. Окрім тебе одного, взагалі ніхто не сміє про се знати. Отже що Тугай?

— Тугай годиться на наш плян, щоби кримська орда разом з нами вдарила на Польщу і не спинила війни поти, поки Польща не відречеся цілої України. За сим буде також другий мій приятель Хамамбет і ще деякі беї та мурзи. Колиби хан противився такій війні, то скинеся його. Впрочім його мабуть скинуть Турки. На його місце прийшовби його старший брат Іслям. Сей піде за нами. Як треба буде, то й султана Ібрагіма скинено.

— Се не легке діло. Але як за нами буде більшість беїв, то й се вистане, щоби орду дістати на наш бік. Ти так довго сидів у Тугая? Чи може їздив ще до инших беїв?

— Я був на морю, на ґалері запорожського ушкала Бурлая. Саме тоді він полював на ґалеру кафинського намістника і взяв її. Я Бурлая намовив покинути промисл ушкала і вернути на Запороже. Він вернув і зорґанізує для нас двотисячний кінний полк з гарматою. Ось де я так забарився.

— В рапорті до ґетьмана напишу, що першим вислідом твоєї подорожи на Запороже був нечайний наскок Запорожців на турецьку ґалеру.

— Додай, що то була ґалера капудана баші і везла одаліски, данину Кримців і всякий крам для самого султана.

— Очевидно, що так напишу. Гетьман і король будуть мати ще більше довіря до тебе... Ти й не вгадаєш, чого Чаплінські приходив до мене. Він хотів, щоби я йому дав сотню, бо від гетьмана має приказ заїхати твою Суботівку. Я йому заявив, що козаків на те не дам, бо шляхоцький заїзд не військове діло.

— То він заїде мене своєю челядиою і назбираною наборзі шляхоцькою голотою! — Богдан крикнув схопившися.

— Сідай! Небезпека вже минула. Я йому передав лист, якого вчера приніс до мене гінець гетьмана. В сім листі гетьман відкликав свій приказ. І до мене гетьман пише про се, чого я, очевидно, Чаплінському не сказав. Я балакав з ним так, неначеб що лиш від него вчув про такий приказ гетьмана. Гетьман пише мені таке.

Кричевський пішов до першої комнати, вернув з паперами і став читати:

„Ґрунта, на яких сидить сотник Хмельницький, то частина староства, яке дістав був Данилович. Його підстароста, батько сотника Хмельницького дістав був за свої заслуги Суботів, але не на дідичну власність, бо сі землі є власністю короля і по смерти Даниловича вернуть до короля. Сю королівщину король дав мені, очевидно також з ґрунтами, якими тепер без мого дозволу володіє син підстарости Даниловича, сотник Богдан Хмельницький. Щоби ті ґрунта не прилипли до роду Хмельницьких, а лишилися по вічні часи до розпорядимости короля, я моєму підстарості позволив відоймити від Хмельницького ґрунта Суботівки, полишаючи в посіданню Хмельницького, аж до дальшого мого приказу, хутір в Суботові. Тепер відкликую сей мій дозвіл і одночасно пишу Чаплінському, щоби сотника лишив в супокою. Причина така:

„Мої заушники доносять мені, що між козаками, не вписаними в реєстр, ворушиться дух бунту. Комісар Шемберґ звіщає мене, що й реєстрові накидають з виписчиками з реєстру. Як мені доносять мої власні звідуни, і як ви мені писали, причиною огірчення реєстрових мають бути кривди, які робляться не тільки виписчиками, але й реєстровим. В інтересі війни, на яку заноситься, треба утихомирювати одних і других. Оливи до огню не доливати. Сотник Хмельницький впливовий. Булоби небезпечно, колиби й він зарахував себе до покривджених. Мені нашіптують, що він конспірує проти річи посполитої. Якби се була правда, то йому треба би зараз голову врізати. Лишаючи його живим, ніяк не можна такого впливового роздратовувати, відбираючи пустиню, котру його праця і праця його батька перемінила в цвитучу оселю.

(Дальше буде).

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧИ МИ ДІЙСНО УКРАЇНЦІ?

Не сумніваюся, що кожний, хто гляне на заголовок моєї статті, з обуренням відверне голову в иншу сторону, або й спустить очі у землю зі стиду, що такий заголовок дав я моєму дописови. Зробить він се тому, бо знає про се, що ми при кожній нагоді заявляємо себе Українцями та ще й присягаєм: „Ще не вмерла", і „душу й тіло ми положим за нашу свободу та покажем, що ми, браття, козацького роду".

Та видко, що лише наші уста вимовляють ті слова, а чувства й думки далекі від того, що співаєм. Доказом того, чим хто є, Українцем, Москалем, Німцем і т. п. є не те, що він себе так називає, але те, чи його діла показують, що він таким є. Щоби доказати, що хтось є Українцем, треба не лише се заявляти, але й робити щось для України. Коли глянемо приміром на оголошення жертв на потерпівших від повені в наших часописах і не знайдемо там імен тих, що співають „Ще не вмерла" й заявляють себе Українцями, то справді насувається сумнів, чи ті самолюби й люде з твердим і жорстоким серцем справді варті назви Українців! Чи заслугують на назву Українців ті, що не дають ніяких жертв на наших інвалідів, що своє здоровлє й силу жертвували в боях за волю України? Чи варті ті назви Українців, що нічого не дають на Рідну Школу в старім краю? А от читаю я 257 число „Свободи" й звернув увагу на збірку тов. ім. Б. Хмельницького з Істон, Па. Звернув я свою увагу на ту місцевість, бо мешкав там через кілька літ і знаю добре тамошніх наших людей. Знайшов я на моє здивовання між жертводавцями імена родовитих Американців, а не знайшов між жертводавцями ані одного імени моїх односельчан. І справді засоромився я перед самим собою, що маю таких гарних односельчан, а ще до того й таких, що люблять зватися „бизнесменами". І тому погадав я собі, чи не практичною булоби річю, колиб кождий свідомий Українець, зложивши жертву на якусь народню ціль, викликував своїх знакомих і приятелів. Таку рубрику викликування моглиби завести наші українські часописи, а передовсім „Свобода". Тоді тяжко булоби таким мальованим Українцям уникнути свого національного і людського обовязку, який саме є поміч членам нашого народу, що попали разом зі своєю родиною у тяжке нещастя й гинуть з голоду. Колиб так Ляхи могли й тут наложити на нас свій державний податок, то певно знайшлобися між нами богато таких, щоб такий податок заплатили. Одначе для зложення податку для свого рідного народу, податку, який ми самі добровільно на себе накладаємо, податку для тих, які гинуть з голоду й холоду, не спішиться платити.

Ходить чутка, що вже наші бизнесмени зорганізували „Союз Бизнесменів", щоби тим способом почислити свої сили, витворити солідарність, перевести в життя клич „свій до свого", а разом з тим у дальшім тягу створити так званий залізний фонд на ратунок Батьківщини. Це добра думка і заслугує на загальне попертя.

Попри те не треба одначе забувати, що є нас пів міліона Українців у Злучених Державах і колиб кожний з нас дав по одному долярови, то вже булби великий ратунок для потерпівших від повені. Колиб те саме число дало по долярови на народний податок, то й булаб поміч для Рідної Школи. Коли візьмем під увагу таку річ як Сиротинець для немічних і старців та сиріт, то хочби ми обмежили число Українців лише до 100.000, і ті далиб по одному долярови, то малиб ми готівкою відразу $100.000 на будову Сиротинця. Щож ми на се? Тільки головами похитуємо і дивуємося, що ми послідні серед усіх других народів. І чи так мають виглядати Українці?

П. Сокальчук,
Ню Йорк, Н. Й.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ЛОС ЕНДЖЕЛОС КАЛІФОРНІЯ.

Перший український концерт.

Дня 5. падолиста с. р. відбувся в галі Ай Доблю, Сі Ей, (Y. W. C. A.) в Лос Енджелос, у Каліфорнії, перший український концерт. Концерт відбувся за стараннєм членів тов. Просвіти і тов. ім. Тараса Шевченка, під управою диригента М. Лишневського. У виступах концерту брали також участь члени Укр. Національного Хору, що тут перебувають. Між иншими співаками сього хору виступав гр. Г. Шандрівський, що співає в однім з тутешніх більших театрів і співачка гр. М. Черевко. Виступала також і танцюристка гр. Марія Гаєр. До устроєння концерту причинився також і гром І. Орлик, який запросив до участи в концерті згаданих членів У. Н. Хору. Концерт устроєно, як я вже згадав, у будинку Y. W. C. A., яка то організація безплатно відступила нам свою салю. Цілий уряд згаданої організації був присутний на нашім концерті й одушевлявся співом наших співаків. Згаданому товариству належиться подяка за се, що відступає нашому товариству безплатно свою салю кожного понеділка вечером. На жаль, на концерті не було присутних богато людей через те, що пустився уливний дощ, який тревав до 11-ої години і люде не прибули в такім числі, як можна було надіятися. Весь дохід з концерту призначено на потерпівших від повені в Галичині. Також і присутні зложили на сю ціль $39.25. Сподіватися належить, що колись другий раз устроїться подібний концерт, то місцева українська громада прийде на нього в далеко більшім числі.

За уряд тов. Просвіти й тов. ім. Тараса Шевченка:
І. Мартинюк, Т. Ногаш і І. Ваврічук.

ПЕТЕРСОН, Н. ДЖ.

Невдале віче.

Дня 4. грудня мало відбутися в нас віче в справі допомоги потерпівшим від повені. На віче запрошено як бесідника д. Кедровського, який дійсно прибув в означений час.

Та людей прийшло на віче не багато, мало, і то дуже мало, беручи навіть під увагу невелику нашу громаду. І то між тими, що прибули, було много чужих, які попрêходили з других місцевостей. Більшість своїх, а всі чужі були самі большевичені, які прибули не задля збірки, але на те, щоби зробити замішанне. Звичайна большевицька поведінка.

Віче отворив гром. Матвіяс. На предсідателя вибрано большевствуючого, а той покликав відразу секретарів і касієра — рівнож большевиків.

По такім виборі заявив п. Кедровський, що він під такою президією говорити не буде, бо з большевиками не хоче мати нічого спільного. Він же здивився говорити, але не на большевицькім вічу, бо ці збірки на такім віч не буде ніякої користи. Гроші пропадуть в большевицьких кишенях. Коли вийшов д. Кедровський, забрав слово якийсь большевицький комісар чи підкомісар з Ню Йорку. Він виняв купу газет і вичитував з них про горе в старім краю та про поля, ліси, панські і камениці українських буржуїв. Які терпеливі люде не були, а вже і їм терпцю не ставало слухати отих нісенітниць і вони почали висказувати своє обурення. Та крук крукови ока не виїсть. Предсідатель горячо обороняв свого товариша і давав йому далі говорити. Тоді счинився на салі шум і люде почали виходити. А большевики, побачивши, що не жарт, що не злуплять ні одного доляра, давай людей спиняти. От і з того почалася бійка, яку спровокувала якась большевичка, що вдарила нашого спокійного громадянина, що прийшов на віче, щоби зложити свою лепту, а як побачив, куди бесідник піє, почав висказувати разом з другими своє негодовання.

Таке було в нас віче. Аж сором про него згадувати. Та спитаймо себе, хто цему винен? Чи не наша байдужність? Чому наші люде сплять, чому пересиджують по сальонах в той час, коли треба піти на віче?

І чи диво, що з нашої громади так мало жертв? І чи не диво, що в нас святкують іменини польських ксєнжи і дають на польські охронки, а на потерпівших від повені чи наших інвалідів нема? Такі сумні випадки в нас бувають? а світлих нема. Крайна пора, вийти нам вже раз з того багна.

Вічевик.

ЖАРТИ.

Шведський король Густав V. залюбки грає в ситківку (теніс). Його партнерка Ленглен грає ще ліпше від нього, тому позволяє собі подекоди критикувати королівську гру.

— Ваша королівська величносте, трохи на ліво!

Король відповідає усміхаючись: „Знаю, це мені все говорив Брантінг!" (соц. посол).

Пані (до своєї кравчині): Прошу мені прислати три рахунки. Один на 250 долярів для мене, один на 450 долярів, який я предложу мому чоловікові й один на 600 долярів, який показуватиму моїм приятелькам.

Фільозофія дитини.

— Нощо що рана мене мама так дуже мие водою, коли потім знов сейчас витирає на сухо?

На залізниці.

Подорожний: Пане кондуктор, тут написано, що сей вагон для тих, що не курять, а тимчасом повно тут диму з цигар і люльок.

Кондуктор: То дуже добре, не потребуєте курити, тільки спокійно сидіти й віддихати.

Девятьлітній Степанко важиться на автоматичний вазі і відчитує по вказівці 32 кг.

— Якжеж то? — каже здивований — тому місяць важив я 29 кг. а нині 32 кг! Як то може бути?

Зважився щераз і знову вказівка показала число 32. Здивувався хвилинку, а потім каже врадуваний:

— Вже розумію, то ніщо інного, лише те, що нині рано я встав із ліжка з такою тяжкою головою!

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

Трентонські Українці потерпівшим від повені.

Двома чеками переслано до Обєднання жертви для потерпівших від повені у Галичині. Угорсько-українська парохія Пр. Діви Марії зложила $25.00. Тов. Вільні Козаки, від. 116. У. Н. Союза й братство св. Василія Великого, від. 119. Провидіння сколектували $30.00. — Разом вислано $55.00. IV. Конгресови Обєднання вислано желання найкращих успіхів.

Павло Стадник.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ.

Збірка на інвалідів.

У нашій гр. кат. церкві св. Николая відправив наш парох панахиду за полеглих Героїв і по відповідній проповіди заряджено збірку на інвалідів, яка принесла $25.00. Сума невелична, однак не наша в тім вина, бо тут дуже мало людей працює. Коли роботи поправляться, тоді й збірки будуть більші.

На поміч потерпівшим від повені вислали ми вже $200.00 і ще дальше збираєм, та відішлемо сі збірки у своїм часі.

Микола Кинайлюк.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

На потерпівших від повені.

Підписані вислали $315.16 через Обєднання на потерпівших від повені.

Зложили: Українська Школа, збірка від дітей $15.00

Українська гр.-кат. церква св. Арх. Михаїла	25.00
Збірка в церкві на Службі Божій, о. Волинець	71.90
Братство св. Арх. Михаїла	75.00
Українська Січ	50.00
З представлення Аматорського Кружка Бандурист	63.20
Колекта на представленню	21.56
Маланка Федишин від себе	5.00
Разом зібрано	$326.66
Розходу було	11.50
Позістає чистого доходу	$315.16

За Комітет:
Михайло Довгий, предс.;
Микола Плугівський, касієр;
Іван Перцак, секретар

МИЛВИЛ, Н. ДЖ.

Жертви для потерпівших від повені.

Тов. Запорожська Січ, від. 347 У. Н. С., дало з каси товариства $11. Добровільні жертви від членів: Панько Чопик 2.00; по 1.00: Т. Ковальський, Й. Мінко, Г. Замойський, В. Горіфь, Ст. Чопик, Ст. Ковальчук, Як. Розиняк, Ю. Прохович, Ю. Вониско, Ів. Копитко, П. Куць, Гр. Шимко. — Разом $25.00.

ГЕМТРЕМК, МИШ.

Платять народний податок.

Тов. ім. Маркіяна Шашкевича, від. 94 У. Н. С., відоме зі свого патріотизму і з того, що точно сповняє свої громадянські обовязки. Через те всі його члени платять рівнож точно і народний податок. За последних 9 місяців зложили вони $94.50. А то: Кульчицький Й. 2.25, Курочка О. 2.25, Курчак Д. 2.25, Кричківський Ол. 1.50, Колодницький Й. 1.75, Кричківський Як. 2.25, Качор Анд. 2.50, Білецький Як. 2.50, Білик Лев 2.25, Герасимик Н. 2.00, Гривнак С. 2.75, Гребенчук Ів. 2.50, Муляр М. 4.75, Микула П. 2.25, Машталяр Н. 2.25, Машталяр Ан. 2.50, Монастирський В. 2.00, Маркович В. 2.25, Шумнак С. 2.50, Шаран М. 2.25, Федчишин Г. 2.25, Луцишин І. 2.25, Сисак Т. 2.25, Стефанюк П. 2.25, Седляр В. 2.25, Сенчук Т. 0.75, Скула А. 1.00, Стратуляк С. 3.25, Розвадовський Ів. 2.25, Телепчук Г. 2.25, Туркевич В. 2.50, Простий С. 1.50, Пиляк І. 2.00, Патра Анд. 2.25, Чайковський І. 2.50, Деркач Ю. 0.75, Диць Іль. 2.25, Яремчук В. 2.50, Гох Дм. 2.25, Вівчаровський Й. 2.00, Войтишин Д. 2.25, Войтович П. 2.00, Мороз Н. 1.25, Кричківський П. 0.25. — Разом $94.50.

Особливі ще жертви для потерпівших від повені в рідним краю зложили: Луцишин Іван 2 доляри і Курчак Іван 1 дол. Разом зложено народного податку $97.50 і призначено на допомогу потерпівшим від повені.

ШИКАГО, ІЛЛ.

Для потерпівших від повені на Західній Україні.

Комітет вибраний із 7-ох товариств урядив віче, яке відбулося в неділю, 16-го жовтня 1927 у церковній галі.

Усіх жертв вплинуло разом $261.75. Їх переслано до Обєднання. Жертвували: Бр. Пр. Богородиці, від. 259 У. Н. Союза, $25.00; Бр. св. Петра й Павла, від. 220 У. Н. Союза, $25.00; Грожанський Клюб $25.00; Тов. Вільна Україна, від. 139 У. Н. Союза, $15.00; по $10.00: Д. Томашівський, А. Партика; по $5.00: П. Жовнірчак, М. Недоляк, Д. Кошіль, Й. Смолинський, В. Липовий, П. Щербатий, В. Савчин, І. Максим, В. Саска, Ів. Шкварок, М. Подоляк, П. Харкавий, С. Салагун, К. Чорняк (Іл.), Й. Геньсорський, Т. Пелех, В. Саган, В. Рапак, С. Ментус, М. Болехівський, Гр. Гаврилюк, О. Олешко, М. Гіряк, Ст. Брудний, Й. Яремa; по $3.00: О. Ліцовський, Вас. Демко, Вас. Тимчук; по $2.00: Т. Мамчук, П. Кузьма, Ів. Ханас, М. Гірка; по $1.00: А. Фоца, М. Святецький, М. Ярошко, Ст. Проць, П. Феркалюк, Ів. Осідач, Ів. Німчук, Й. Лазука, Вас. Вітушинський; діти зложили: Стефанія Шкварок 50 цнт. і П. Чорняк 25 цнт. — Разом $261.75.

Петро Жовнірчак, секретар.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Дохід з Падолистового Свята на будову Дому Інвалідів.

Комітет Падолистового Свята переслав до Обєднання $192, як чистий дохід з розпродажі кокардок і переведеної збірки на Падолистовім Святі, котре відбулося дня 6. падолиста ц. р. заходом Січий і українських національних товариств в Ню Йорку й Асторії в The Stuyvesant High School 15 улиця.

Згадану суму призначено на будову Дому Інвалідів у Львові.

Комітет Падолистового Свята складає отсим щиру подяку Січовому Хорови і їх диригентови п. Кириченкови, всім артистам співакам, як також всьому патріотичному громадянству, що своєю присутністю причинилися до звеличання Свята, а жертвами допомогли вибудувати приют для тих, що своє життя відважилися класти на жертвенник збудовання Української Держави.

Зокрема дякуємо пані Іванні Скубівній, паням Даскалюковій, Корнатовій і Ольшевській, панам Павловському, Кириченкови, Боброву і Ляховичеви, ученикам 2 кл. з 14 Ул. Вікторії Жуковській і Миколі Гончар, та Січовому Хорови за їх безплатні виступи на Святочнім концерті.

За комітет Падолистового Свята:
о. Андрій Іванишин,
Микола Близнак.

Лиш в кого праця потом
[скрань зросила,
На верх той вибєсь з темної
[юрби.
Іван Франко.

ВІД КОМІТЕТУ СИРОТИНЦЯ-ЗАХИСТУ У. Н. СОЮЗА.

До місцевого уряду і членів У. Н. Союза в Америці.

Високоповажані Урядники і Члени:

В жовтни ц. р. Комітет Сиротинця У. Н. Союза заповів, що на домагання многих відділів У. Н. Союза Комітет проголосить в Свободі у грудни ц. р. загальний виказ всіх відділів нашої організації, скільки котрий відділ аж по тепер зложив жертв на Сиротинець-Захист У. Н. Союза. З огляду на просьбу поважного числа відділів, щоби з оголошенням згаданого виказу здержатися до слідуючого місяця, (січня 1928 р.), позаяк в сім місяци грудни відбуваються річні збори по відділах У. Н. Союза і при сій нагоді урядники відділів сподіються призбати більше жертв на Сиротинець і прислати до комітету Сиротинця-Захисту У. Н. Союза, Комітет Сиротинця-Захисту рішив здержатися з проголошенням згаданого виказу жертв цего місяця, і в цей спосіб дати змогу кождому відділови доповнити свої жертви на Сиротинець У. Н. Союза за 1927 рік. Просить отже відділи У. Н. С. прислати всі зібрані жертви на Сиротинець перед кінцем сего місяця, щоби Комітет міг уволити бажання відділів і як слід приготовити точний виказ до проголошення.

Комітет Сиротинця-Захисту У. Н. Союза.

Полохливий заяць і пенька боїться.

Роби небоже, то й Бог поможе.

ВИКАЗ ТИХ, ЩО БАЖАЮТЬ ВОЛІ РІДНОМУ КРАЄВИ.

(Жертви, надіслані до Обєднання в місяці жовтни 1927).

Ню Йорк, Н. Й. д. Перлстань переслав квоту $5 на поводян ... 5.00
Бронкс, Н. Й. д. Парніцький переслав квоту $5 на поводян 5.00
Клівленд, О. д. Мілянич переслав квоту $25 на поводян 25.00
Істпорт, Н. Й. о. Н. Левицький переслав квоту $15.50 назначену: $12.15 на поводян, $2 на сироти, а $1.35 на Інвалідів. Зложили: о. Левицький зібрав на пікніку $10, о. Левицький $1, Й. Ревть $1, на сироти $2 а на Інвалідів $1.35 ...15.50
Джерзи Сіті, Н. Дж. д. І. Жила переслав квоту $5. $2 на поводян, $2 на Інвалідів, а $1 на сироти по укр. стрільцях 5.00
Філаделфія, Па. д. Жмутин переслав $11.50 на Дім Інвалідів. Зібрано на забаві, де д. Хопик промовив, а І. Жмутин і І. Хмелик зібрали гроші. Жертводавцями були по $1: В. Хомин, І. Жмутин, І. Хмелик, Л. Курцеба, А. Подбурський, П. Беднарський, М. Воробець, М. Мохнюк, П. Мельник, Ю. Худлович, М. Барна, В. Мущинка, І. Муха, О. Скольський, П. Гальович; по 25 ц.: В. Скольський і М. Джубля. 11.50
Шикаго, Ілл. д. Ґеньорський переслав квоту $1 на поводян .. 1.00
В. Велінгтон. д. М. Ціжмен переслав квоту $1 на поводян 1.00
Е. Тавитон, Масс. д. І. Давидчук переслав квоту $2, а М. Комуницький $1 на поводян 3.00
Тамс, В. Ва. д. Маґун переслав квоту $30 на поводян. Жертводавці були: І. Маґун і Г. Маґун по $10, М. Маґун і Ю. Спасюк по $2; В. Піна, М. Піна, І. Пелех, О. Ґруна і С. Кушнер по $1 та Ю. Спасюк $1 на Дім Інвалідів. 30.00
Гвілінґ, В. Ва. д. М. Дуткевич переслав квоту $18.60 на поводян 18.60
Когус, Н. Й. о. Шуховський переслав квоту $274 на поводян. Жертвували: Укр. Петер Пан Клюб 5 дівчаток $1, Укр. гр. кат. парохія св. Ап. Петра і Павла $50, Бр. св. Ап. Петра і Павла, від. 57 У. Н. С., $50; Укр. Амер. Горожанський Клюб $25; Бр. Неп. Зач. Пр. Д. Марії, від. 28 Провидіння, $10, Сестр. Неп. Зач. Пр. Д. Марії $10; Тов. Бандурист $5; Шкільні діти $3.90; Українці в Когус $119.10. ....274.00
Манчестер, д. Й. Петрик переслев квоту $51.50 на поводян. Жертводавці були: П. Кухар $5, Й. Петрик, В. Петрів, Ю. Датків, М. Фельдман і М. Бохонок по $3; В. Кухар, І. Меник, П. Струк, Н. Медвідь, Т. Голембовський і П. Миґаль по $2; Н. Максимець $1.50; В. Качмарський, Г. Калитка, Н. Ковальчук, П. Хруняк, М. Пейко, Н. Барса, В. Голий, П. Комейчук, А. Тіркович, М. Мазуркевич, Т. Буцяк, І. Петрискович, Т. Янківський, В. Голота і І. Струса по $1; Й. Харко $2; І. Ваньо і М. Ґолий по 50 ц. 51.50
Вунсакет, Р. Ай. д. Скибінський переслав $200 на поводян яко збірку від Вунсакетського комітету допомоги Рідному краєви 200.00
Майнерсвіл, Па. о. Добротвор переслав квоту $155 на поводян яко збірку в церкві св. О. Николая 155.00
Клівленд, О. д. Д. Шмаґала переслав $21 як збірку з хрестин у д. М. Врobловського на поводян 21.00
Нюарк, Н. Дж. д. Л. Мулар переслав $25 на поводян яко збірку від Січи ім. Дм. Вітовського 25.00
Клівленд, О. д. Липян переслав $40 на поводян як збірку від Бр. св. Івана Хрестителя, від. 132 Укр. Робітничого Союза, і $5 від членів 45.00
Шенандоа, Па. о. П. Середа переслав $5 на поводян 5.00
Орандж, Конн. д. А. Зборівська переслала $5 на поводян 5.00
Бріджпорт, Па. д. Мартинюк переслав $43.66 на поводян. Зібрали в парохії св. Петра і Павла. Жертводавці були: І. Ґроджінські і М. Вовк по $2; по $1: Ю. Кушнір, В. Пухта, Л. Сарабун, І. Довгань, І. Влох, В. Лукаш, М. Черненький, І. Шибало, П. Козак, І. Буката; по 50 ц.: С. Парижак, К. Іваницька, І. Бурий, О. Гнидович, К. Білик, П. Бирок, Й. Партак, А. Козак, І. Ґінда, М. Смішко, І. Товт, З. Шибало, Ю. Охнич, Л. Мазур; по 35 ц.: Т. Савіцький, І. Білякевич; по 25 ц.: І. Мудрий, С. Товт, І. Малецький, А. Скубак, Й. Пухта, Ученик; М. Копанік і Б. Ющак по 50 ц.; по $1: В. Степаняк, Ю. Мацік, Ф. Верхівський, П. Мартинюк, Й. Бабій, Т. Голубенний, І. Шаравара, Й. Муц, П. Вовк, В. Стельмах, С. Шимра, А. Кухна, М. Іваницький, І. Соколовський, І. Клюс; С. Годик, Н. Юколяк, М. Козак, Й. Стельмах. 43.66
Філ., Па. д. І. Сорока переслав $31.10 на поводян. Збірка була на весілю д. В. Хомина. Зложили: В. Цайковський, Н. Москвяк, Т. Й. Грицей, І. Сорока, В. Хомин, Н. Черевенко, П. Мельник, Л. Буричка, О. Дьорка, І. Жмутин, Й. Матковський, М. Барна, В. Мущинка, Г. Скольський, М. Воробець, Ю. Флудович і Н. Черевенко по $1; по 50 ц.: О. Будай, І. Бішко і М. Муха, а Ф. Маровський передав $2. ....31.10
Ст. Клер, Па. о. С. Милянич переслав квоту $27.54 на поводян. В церкві зібрано $25.54 (в церкві св. Ів. Хрест.), а о. Милянич дав від себе $2. ....27.54
Ню Йорк, Н. Й. д. С. Малиса переслав $5 на поводян 5.00
Честер, Па. д. Білоруський переслав квоту $37.14 на поводян; збірка була від присутних на представленню, влаштованім віділом Союза Українок в Честер, дня 9. жовтня с. р. 37.14
Бентлейвіл, Па. д. Твардонь переслав з нагоди Конгресу від Бр. св. Арх. Михаїла, від. 109 У. Н. Союза 5.00
Провіденс, Р. Ай. д. Рекрут переслав квоту $25.50 на поводян як [illegible] відділу 177 У. Н. С., Сест[illegible]ов. Жертвували слідуючі: [illegible]екрут $5; по $1: Д. Рекрут, В. Рекрут, Г. Лучка, Й. Рекрут, М. Олійник, Й. Сердинський, Й. Підодворний, Ф. Накопінська, Ф. Рой, С. Омельчук, П. Костів, Я. Дашкевич, А. Бялян, Л. Гумляк, М. Олійник, Я. Олійник, Т. Кучер, А. Підгородецька; по 50 ц.: Т. Онисько і К. Деркач; по 25 ц.: Н. Білер і А. Рубенко. 25.50
Клівленд, О. д. Лозінський переслав квоту $20.25, зібрану на хрестинах у д. Бандури, на поводян. Зложили по $2: Д. Бандура і Н. Стреп; по $1: М. Лозінська, В. Козур, С. Палівода, А. Янівський, П. Головчак, І. Пачковський, В. Маліцький, М. Притуляк, М. Пісклнвий, Т. Смівницький, Р. Бандура, Т. Бандура і М. Бандура; К. Козур 50 ц.; П. Погода 25 ц. 20.25
Бофало, Н. Й. д. Сидорович переслав квоту $100 на поводян як збірку громади 100.00
Нюарк, Н. Дж. о. В. Новосад переслав квоту $112.09 на поводян від Укр. Православної парафії 112.09
Джанставн, Па. о. Волощук переслав $97.18 на поводян від Укр. Громади 97.18
Оборн, Н. Й. д. Мозола переслав $216.66 на поводян від Укр. Громади 216.66
Клівленд, О. о. Лев Левицький переслав збірку на поводян. Зложили: з концерту на сю ціль $111.55, Апостольство Молитви $30, о. Л. Левицький $7.45, Йоси Велитко $1. ....150.00
Перт Амбой, Н. Дж. Збірка на вічу $227.70 для поводян 227.70
Озон Парк, Н. Й. д. Марія Костів переслала квоту $10. $7 на поводян, $3 на Дім О. Кобилянської 10.00
Бріджпорт, Конн. д. Дорош переслав квоту $10 на поводян; збірка від Р. Школи, зложили на концерті 10.00
Тефтвіл. д. Копець переслав квоту $10 на поводян 10.00
Нюарк, Н. Дж. д. Сороколіт переслав $5 на поводян як збірку від Петра Сороколіт $1. Н. Сороколіт і А. Дидик по $2. .... 5.00
Трой, Н. Й. д. Заяць переслав квоту $183.10 на поводян як збірку від Укр. Громади. 183.10
Алентавн, Па. д. Пипюк переслав квоту $177. $157 жертва з балю 1. жовтня на поводян. Г. Пипюк $3 на Народ. податок, $2 на повінь, Іван Сопчак $5 на Дім Інвалідів; $5 на повінь, Степан Гайдап $5 на повінь. 177.00
Ремзен. д. Калинович переслав $3 на поводян 3.00
Елмайра, Н. Й. д. Хомин переслав квоту $1 на поводян 1.00
Нюарк, Н. Дж. д. Каськів переслав квоту $326 від Комітету Укр. Нар. Дому в Нюарку. $276 на поводян, а $50 на Дім Інвалідів ...326.00
Ст. Франсоа. д. Ґолдак переслав квоту $19.85 на поводян, зібраних на весілю у п. Петра Пастернака 19.85
Шенандоа, Па. о. Р. Середа переслав квоту $71.75 на поводян, зібраних в церкві св. Михаїла ...71.75
Трентон, Н. Дж. д. Мороско переслав квоту $51 на поводян. Зложили Українці і чужинці, котрі працюють в фабриці, званій Канвас Ледер Спешелти Ко. 51.00
Пасейк, Н. Дж. д. Сметана переслав квоту $53.75 на поводян, зібраних від Бр. св. О. Ник. на мітинґу для потерпівших від повени 53.75
Ансонія, Конн. д. Мерещак переслав квоту $100.61 на поводян, зібраних на вічу в неділю, дня 9. жовтня. 100.61
Форд Сіті, Па. д. О. Мицишин переслав квоту $141.80 на поводян, зібраних на балю, уряджeнім на сю ціль. Зібрано $122.55, а в церкві зібрано $19.25. ......141.80
Шикаго, Ілл. д. Й. Бойко переслав квоту $25.00 на поводян від Укр. Амер. Горож. Клюбу 25.00
Карнеґі, Па. д. З. Гайко переслав квоту $129.95 на поводян ..129.95
Смок Рон, Па. д. Михалко переслав на поводян 1.00
Юнґставн, О. д. Федор переслав квоту $34 на поводян від Бр. Пресв. Тройці, відділ 132 Провидіння 34.00
Ізелін, Н. Дж. д. Карґут переслав квоту $56 від відділу 400 У. Н. Союза 56.00
Рівергед, Н. Й. о. Ґулин переслав квоту $88 на поводян, зібраних в Укр. Кат. парохії; на балю $30.50, а решту зложили парохіяне і члени Братства, відділу 256 У. Н. Союза. 88.00

ПОЧТОВА СКРИНКА

від Укр. Демократичного Клюбу.

В відповіди на листові запити в справі Бенкету У. Д. К., який має відбутись в неділю, 15. січня 1928 р. при 66-68 East 4th St., Manhattan Lyceum Hall, New York, Комітет Бенкету заявляє, що замовлення столів для більших гуртків буде можна полагодити в часі балю від 2.30 до 7.30 вечером, в день висше згаданий. В день Бенкету білетів продаватись не буде. Належитість або зворот білетів повинні бути звернені не пізнійше як до 20-го сего місяця. — Остаємось з поважанням, за Виділ У. Д. К. 284-7

Володимир Юрковський.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

ТРОЙ, Н. Й.

З „Теґ Дей" на поводян і Сиротинець.

Минуло кілька тижнів як українська православна громада в Трой зложила свою лепту **$183.10 на потерпівших поводян, Українців в Галичині.** По відісланню грошей до „Обєднання" виринула думка, щоби піти до мейора міста Трой з просьбою, щоби позволив нам Українцям на так званий „Теґ Дей", щоби можна було збирати жертви на українські цілі. З просьбою пішли о. Йосиф Боднар і Петро Покида. Мейор, Геррі Клінтон, котрий є також адвокатом і стає помічний Українцям у кождій потребі, згодився на просьбу делеґатів і визначив день 5-го падолиста на „Теґ Дей". Перед 4-тим падолистом взявся падати уливний дощ і падав кілька днів. Не було вже надії на використання дня. Але 5 падолиста у вечер небо випогодилося. І ми 6 падолиста взялися до діла. У нас було за мало сил, щоби використати сей день як найкрасше. Шкільні діти, від 8 до 15 літ, збирали жертви від Тройчан. Хотяй докучало їм зимно й голод, бо стояли на призначених місцях від 6. год. рано до 4. пополудні без їди. Хоч повинні були збирати жертви до 6 вечером, то годі було, бо в 4-тій годині почав падати знова дрібний зимний дощ, який перервав тяжку але милу працю наших молоденьких патріотів. Десь около 5-тої пополудни зачалися сходити до церковної галі наші колектори, хлопчики і дівчатка і приносили зі собою зібрані жертви. Вибраний Комітет чекав на галі й зайнявся обрахованням грошей. Кожний хлопець і дівчина чекали своєї черги так довго, аж Комітет обрахував збірку й подякував, висказавши признання кождому з осібна за їх труд і муравлину працю. Зі старших ходили збирати дружина о. Боднара, пані Юлія Боднар й пані Юлія Пашкевич. Відтак Комітет обчислив загальний прихід зі збірки, що принесено $373.36. Опісля зачав Комітет радитися, на яку ціль мається ужити сі гроші. По коротенькій нараді ухвалено розділити сі гроші як слідує: $200.00 на поводян в Галичині, а другою частею мається покрити розходи, які будуть, а що остане, мається відіслати на фонд Сиротинця Укр. Нар. Союза. Розходу мав Комітет $63.30; зістало на Сиротинець $110.06. Крім сього зложили ще на поводян: Катерина Філь $2, Яків Маруньчак $1, що робить разом $203.00, котрі Комітет вислав до Краю через „Обєднання", а $110.06 на Сиротинець, долучаючи ще збірку від членів У. Н. Союза, які зложили по долярови на 1927 р. на Сиротинець. Зложили $14, що робить разом суму $124.06. Їх вислано до заряду Сиротинця. Імена жертводавців будуть оголошені в часопису зарядом Сиротинця.

В імени потерпівших поводян і в імени Сиротинця складає Комітет сердечну подяку родичам, котрі вислали своїх дітей для збирання жертв, а дітям, що збирали жертви, желає веселої й щасливої будучини.

За Комітет: **о. Йосиф Боднар, Петро Покида, Олекса Заяць, Павло Бойко, Павло Качмар, Яким Джинджиристий, Петро Пняга, Михайло Сушко, Михайло Данила.**

ВИЛТОН, Н. ДАК.

Парохіяни гр.-кат. церкви у Вилтоні, Н. Дак., зложили на поводян у Галичині суму $35, а на інвалідів підчас панахиди $7.09. Збіркою занявся місцевий парох. Гроші вислано чеком до „Обєднання".

о. В. Гривнак.